

Úvodní slovo

Milí rodiče, milí prarodiče, vážení přátelé naší školy,

školní rok je v plném proudu a první podzimní prázdniny téměř za dveřmi. Níže se dočtete, co se od počátku září již událo a co všechno jsme s vyučujícími, stážistkami a dobrovolníky pro naše žáky dále připravili.

Na úvod zmíním již **2. ročník soutěže pro mladé překladatele a historiky ČESKY rozumím, mluvím, čtu, píšu a překládám!** spolku Česká škola bez hranic. Je určena dětem českého původu od 6 do 17 let, které žijí v zahraničí, rády čtou a mají chuť překládat, v našem případě do francouzštiny. Výběr děl z oceněné české literatury pro děti a mládež pro soutěž připravila Národní pedagogická knihovna. **Uzávěrka soutěže je 31. 10., vyhlášení výsledku pak 4. února u příležitosti Významného dne zahraničních Čechů.** Nejlepší práce obdrží *Cenu Tomáše Grulichy pro mladé překladatele a historiky*. Vše se dočtete zde: [ČESKY rozumím, mluvím, čtu, píšu a překládám!](#) Knihy máme ve školní knihovně, stačí si je vypůjčit. Těšíme se, stejně jako loni, na skvělou reprezentaci naší školy v tomto mezinárodním klání.

I letos budeme na 2. stupni pokračovat ve výuce dějepisu a zeměpisu inovativním způsobem, který jsme v naší škole iniciovali loni. Metodiku společně s námi úspěšně zkoušeli i vyučující v České škole bez hranic Ženeva. Děti tato forma baví, nabyté znalosti oceňují i rodiče. Naše zkušenost byla předmětem odborné přednášky v létě na [XIV. mezinárodní konferenci českých škol v zahraničí v Praze](#), letos budou metodiku zkoušet například v italské Neapoli.

V této souvislosti je třeba zmínit zvyšující se zájem o docházku na 2. stupeň, který nás velice těší. Je pravda, že mnozí z Vás mají pocit, že devět let školní docházky je příliš dlouhá doba a „dá se to těžko vydržet“. Zkušenost nicméně ukazuje, že vše uběhne rychleji, než to na začátku vypadá. Na druhou stranu zkušenost také ukazuje, že k opravdovému upevnění všech znalostí a jazykových dovedností dochází v průběhu výuky ve vyšších ročnících, kdy si žáci dále rozvíjejí slovní zásobu a zároveň stále více chápou všechny jazykové jevy (protože je více a častěji používají). Více si také uvědomují a oceňují historicko-kulturní souvislosti. Je to dlouhá cesta, která staví na každodenním systematickém úsilí; stojí ale za to.

Jsme připraveni Vás po ní doprovázet a být Vám co nejvíce nápomocni, v letošním roce se stejným a osvědčeným pedagogickým týmem pod vedením Ivany Cechlové.

Přeji všem klidný rok plný inspirace v češtině.

Těšíme se na spolupráci.

Lucie Slavíková-Boucher
ředitelka České školy bez hranic Paříž

První školní den – Den regionů 2022

Školní rok 2022/2023 začal pro školáky v sobotu 3. září.

A přestože byla sobota, všichni se těšili, až se zase setkají se svými spolužáky a sdělí jim zážitky z prázdnin. Ty většina dětí strávila u svých příbuzných a známých v České republice. Někteří pobývali u prarodičů na venkově, jiní zase objevovali historii a krásy českých měst, několik dětí se zúčastnilo českých prázdninových táborů. O tom všem jsme si povídali, sdělovali si zajímavé historky, ukazovali si pohlednice, fotografie, prázdninové deníky.

První školní den – Workshop s Dagmar Urbánkovou

Hned první školní den přivítala do školy česká ilustrátorka, spisovatelka a divadelnice Dagmar Urbánková, která v té době dočasně pobývala a tvořila právě v Paříži. Paní Urbánková navštívila postupně všechny třídy, ukázala dětem svou knihu Maškary, která vyšla v nakladatelství Baobab, a vysvětlila žákům, na jakém principu je kniha vytvořena. Žáci pak tvořili pod odborným dohledem ilustrátorky svou vlastní publikaci. Ilustrace a kresby Dagmar Urbánkové jsou vystaveny v knihovně Českého centra.

Školní rok 2022/2023 – Jak jsme začali

V letošním školním roce dochází do různých výukových skupin celkem 91 žáků, přičemž předškolní skupiny navštěvuje 26 dětí, školní výuku v 0. až 8. ročníku 54 dětí a doplňující jazykové kurzy 10 dětí.

Chod školy po stránce pedagogické zajišťuje stejný pedagogický tým jako loni, ten je doplněn o studentky z českých univerzit, které v naší škole vykonávají pracovní stáž v rámci programu Erasmus plus.

Nezapomeňte prosím, že v sobotu 22. října učíme.

Nejmenší předškoláci – Michaela Martel

Tak jako v minulém školním roce jsme i letos otevřeli skupinu „nejmenších“ předškoláků. Letošní žáci nemají ještě ani dva roky a teprve začínají získávat svou soběstačnost a vlastní identitu. Děti v této skupině jsou doprovázeny svými rodiči. Veškeré aktivity jsou voleny tak, aby děti byly schopny úkol zvládnout samostatně a maminky pouze přihlížely, případně poradily. Každá hodina obsahuje edukační část, kdy se učíme poznávat a pojmenovat česky barvy, tvary, předměty, zvířata, říct své jméno, pozdravit, poděkovat atd. Dále nechybí tvořivá část hodiny, ve které se děti seznamují s různými materiály, nástroji a technikami. Učí se malovat, tvořit a zdokonalují si tak jemnou motoriku. Děti se také pravidelně seznamují s českými písničkami, říkankami, básničkami a pohádkami. Vše je doprovázeno pohybem a tancem, který slouží k rozvoji hrubé motoriky.

Pokud máte doma dítě starší 18 měsíců, přijďte se na nás podívat. **Přihlášky jsou stále otevřeny.**

Předškolní výchova – Ivana Cechlová, Michaela Martel

Výuka předškoláků od 3 do 6 let probíhá každou středu ve třech výukových skupinách. K dětem, které přicházejí do školky na celý den, se přidá ráno dopolední skupinka a od 14h30 početná skupina dětí, které se zúčastní jen odpoledního programu. Na výuce se podílí vyučující Ivana Cechlová a Michaela Martel, dále Lucie Benčíková, která nám od loňského roku pomáhá jako dobrovolnice právě u skupiny předškoláků, a samozřejmě stážistky.

Prozatím jsme se seznámili, naučili se pár říkanek, které budeme neustále pilovat, povídali jsme si o prázdninách a začínajícím podzimu. Každou středu se také věnujeme výtvarné aktivitě, která se hodí k probíranému tématu. V plánu máme spoustu českých dětských písniček, pohádek a také nácvik vystoupení na Mikulášskou besídku. Potěšující je, že většina dětí mluví, anebo alespoň rozumí česky.

0. a 1. ročník – Silvie Wenger (vyučující) a Kristina Appelová (stážistka)

Letos máme v 1. třídě 9 dětí a v přípravném ročníku jednoho žáka. Většina dětí už prostředí české školy zná z předešlých let, což pomohlo velmi hladkému startu na začátku školního roku. Děti se mezi sebou rychle seznámily a pustily se rovnou do práce, a nutno říct, že s chutí! :-)

Což je dobře, protože máme nabitý program. Do Vánoc se děti v 1. ročníku naučí přečíst a psát všechny samohlásky a 10 souhlásek. Budeme z nich spolu tvořit slova a trénovat jejich správné psaní a výslovnost. Odpoledne budeme pracovat společně s 0. ročníkem: čekají nás názvy měsíců a ročních období, procvičíme si členy rodiny, řekneme si, jak to vypadá doma a co kdo doma dělá. Nezapomeneme ani na koníčky a zavítáme samozřejmě i do říše pohádek. Budeme pozorovat podzimní přírodu a rozloučíme se s ní přípravami na Mikuláše a Vánoce.

Není toho zrovna málo, tak nám všem držte pěsti, ať nás to baví a jde nám to pěkně od ruky! :-)
Děkujeme!

2. a 3. ročník – Ivana Cechlová (vyučující) a Jana Feckaninová (stážistka)

Druhá a třetí třída se letos učí v počtu 12 dětí, z toho 9 třetáků a 3 žákyně druhé třídy. Od loňského roku přibyli do letošní třetí třídy dva noví žáci, kteří se přistěhovali z České republiky, což je ve skupině velmi vítaná změna, která ostatní žáky i o přestávkách nutí používat češtinu. ☺

Děti pracují s nadšením, a to je moc dobře, protože nás čeká spousta práce. Ve druhém ročníku se budeme v češtině soustředit na pravopisná pravidla, nauku o slově a větě a ke konci školního roku nakoukneme i do učiva o slovních druzích. Třetáky čeká po opakování toho, co už by měli znát z loňského roku, velká kapitola o vyjmenovaných slovech, nové učivo o větě a souvětí a nakonec podrobnější informace o některých slovních druzích. Kromě toho budeme společně pracovat s různými druhy textů, připomeneme si některá významná česká výročí a tradice, připravena je také četba na pokračování, čtenářské dílny a další.

4. a 5. ročník – Michaela Martel (vyučující) a Viola Sassmannová (stážistka)

4. a 5. třída se letos učí pod vedením třídní učitelky Michaely Martel. Ve 4. třídě je dvanáct žáků a v 5. třídě pět žáků. Gramatická část hodiny probíhá odděleně a zabírá dopolední část vyučování. Začátek školního roku je věnován opakování z minulých ročníků. V odpolední části pracují obě třídy dohromady. Ta je věnována literatuře, slohu a vlastivědě, která má svou dějepisnou i zeměpisnou část.

V literatuře se žáci seznámí nejen s důležitými českými autory prózy i poezie, ale také s různými literárními žánry. Snažíme se vzbudit v dětech kladný vztah k četbě knih, proto budou, stejně jako v předcházejících letech, prezentovat po každých prázdninách jednu knížku přečtenou v češtině.

Ve vlastivědě nás čekají dějiny od pravěku až po bitvu na Bílé hoře. Veškeré historické události si rovnou ukazujeme na mapě České republiky, případně přidáme i odkaz na literární dílo, které se k dané události či regionu vztahuje.

6., 7. a 8. ročník – Kateřina Segešová (vyučující) a Šárka Šimková, Iveta Bartáková (stážistky)

Začátek roku na druhém stupni proběhl jako v předchozích letech. Žáci prezentovali v rámci Dne regionů místa, která během prázdnin navštívili. Snažili jsme se ale hezké prázdninové zážitky povznést na vzdělávací činnost, a tak jsme si ke každému místu pověděli i to, čím vyniká. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o Muzeu rekordů v Pelhřimově a seznámili jsme se s některými regionálními hrady. Kromě dne regionů jsme prezentovali i čtenářské deníky, které žáci každé prázdniny povinně, ale rádi zpracovávají :-).

Prázdniny už jsme ale nechali za sebou a teď se opět věnujeme tradičním školním povinnostem, kterými nás provádí i dvě stážistky, Šárka Šimková a Iveta Bartáková. Doufáme, že se jim s námi na druhém stupni bude líbit!

Doplňující kurzy češtiny – Ivana Cechlová

Souběžně s předškolní výchovou probíhá ve středu odpoledne i výuka v doplňujících kurzech češtiny. Kurzy jsou určeny pro děti od 5 do 15 let, přičemž v prvním pololetí je zapsáno 10 dětí od 5 do 10 let různých jazykových úrovní. Cílem výuky je rozvíjet dále jazykové schopnosti dětí, které nenavštěvují výuku v sobotní české škole, a to jak na úrovni rozšiřování slovní zásoby v tematických celcích, tak i pilování správného mluvného projevu či seznamování se základními gramatickými pravidly u starších dětí. To vše hravou, zábavnou formou, která malé žáky neodradí, ale naopak je bude motivovat.

Úspěšní žáci ČŠBH Paříž

Sobota 8. října se nesla ve znamení diplomů a oslavování úspěchů, kterých dosáhli žáci naší školy.

Jako první byl diplom za krásné třetí místo předán žačce 8. třídy Tereze Mlatečkové, která se zúčastnila soutěže Malovat a přežít spoluorganizované Českým centrem Paříž. Tato soutěž připomínala význam umělecké tvorby, která pomáhala vězňům Terezína během druhé světové války. Tereza téma zaktualizovala a namalovala obrázek, který odkazuje na současné události na Ukrajině.

Druhým oceněným byl žák 7. třídy Erik Boiteux, který se umístil na prvním místě v překladatelské soutěži *Cena Josefa Palivce*. Soutěž je pořádána každoročně už od roku 2015 a nese jméno po významném překladateli, básníkovi a diplomatovi. Palivec zprostředkoval francouzskému publiku tvorbu J. Wolkera, J. Seiferta, V. Vančury a dalších. Do češtiny pak přeložil tvorbu francouzského básníka Paula Valéryho.

Tereze i Erikovi moc gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů i do budoucna!

Příběhy našich sousedů - Helena Kopecká

Ve školním roce 2021–2022 se žáci 4. a 5. třídy pod vedení Michaely Martel zúčastnili projektu organizace Post Bellum Příběhy našich sousedů, kde zpracovali neuvěřitelný životní příběh české vědkyně paní Heleny Kopecké, která v roce 1968 emigrovala do Francie (odkaz na projekt [zde](#)). Bohužel nás tato statečná žena 20. července 2022 navždy opustila. Je nám velkou ctí, že se nám podařilo zaznamenat její osud. O životě Heleny Kopecké se zmiňuje také časopis **Reportér** v článku **Marka Šálka**. Článek byl mimo jiné inspirován projektem našich žáků. Můžete si jej přečíst na následující straně.

SERIÁL

Příběhy našich sousedů

Úspěšnou vědkyní komunistům navzdory

Její maminka musela za války utéct před gestapem do Londýna, otce nacisté šest let věznili. Když se v padesátých letech chtěla hlásit na medicínu, komunistický režim jí to – „z důvodu rodinného původu“ – nedovolil. Heleně Kopecké se přesto podařilo externě vystudovat mikrobiologii a v pozdějším exilu se uplatnit ve špičkových vědeckých pracovištích – mimo jiné v souvislosti s vymýcením dětské obrny.

text Marek Šálek / foto archiv

Za první republiky její rodiče studovali na amerických univerzitách v Coloradu a Massachu-setts. Tatínek se po návratu stal mimo jiné průkopníkem a trenérem basketbalu. Maminka – absolventka pražské Minervy, prvního dívčího gymnázia ve střední Evropě – začala pracovat pro britské Timesy. „Měla jsem krásné dětství, bohužel trvalo jen krátce,“ vzpomínala jejich dcera Helena pro žaky České školy v Paříži v rámci projektu Příběhy našich sousedů.

V létě 1939 vtrhlo do domácnosti Markových gestapo. „Hledali maminku, která naštetí dostala avízo, ať se ukrývá,“ vypráví na audionahrávce Helena, která tou dobou byla jako osmiletá školačka se starší sestrou na prázdninách u jihočeské Bechyně. „Najednou přiletěli vesnický kluci a volali: Vaše maminka přijela!“ Za volantem vozu, který přivezl Milenu Markovou, seděl pracovník britské ambasády Ralph Parker. „Objala nás a políbila, potom jsme ji už nikdy neviděli,“ říká Helena.

ROZPAD RODINY

Helenin otec František Marek se v průběhu války zapojil do domácího

odboje. Po odhalení skupiny byl zatčen a přes Terezín se dostal do Drážďan, kde si vyslechl rozsudek smrti. Ten nacisté nakonec nevykonali, závěr války jej tak zastihl ve vězení v Lipsku. „Otec byl pro mne obrovský vzor, sportovec a chlap, který vždy říká pravdu. Když se ale v květnu 1945 vrátil ze zajetí, byl to úplně jiný člověk – zlomený na těle i na duchu, zuby vymláčené, nohy zpřerážené...“

Helena a její sestra prožily válku u babičky v pražských Jinonicích. „Při každém zazvonění jsme se třáslí, pro koho si asi jdou. A babičku jednou opravdu odvedli, protože ji podezřívali, že má styky se svou dcerou čili s našimi maminkou,“ popisuje Helena válečné šilenství.

V roce 1943 dorazila z Londýna tragická zpráva: Milena Marková, která se mezitím nechala na dálku rozvést a vzala si zmíněného Brita Ralpha Parkera, zemřela při porodu. „Jsem přesvědčena, že jinak by se po skončení války vrátila – ať už za námi, nebo pro nás,“ domnívá se dcera Helena, která na zesnulou vzpomíná jako na milující matku, která by tu své dcery nenechala, kdyby se neocitla v tak mezni

situaci. „Byla to velice vzdělaná, krásná a statečná žena,“ dodává.

Také Helenin otec navázal nový vztah a oženil se s výrazně mladší ženou, se kterou měli další dvě dcery: „Cítily jsme, že v téhle nové rodině pro nás není místo,“ říká Helena. Když jí bylo patnáct (a její sestře sedmnáct), odstěhovaly se opět k jinonické babičce.

TADY ŽÍT NEBUDEME

Komunistický převrat v únoru 1948 přinesl rodině další rány. František Marek přišel o práci v Americkém informačním centru, až do své smrti v roce 1961 pak dělal nočního hlídače na strahovském stadionu. Helena se po maturitě hlásila na studium medicíny. „V přijímací komisi seděla nějaká domovnice, která jen ucedila: Aha, to je to děvčátko z francouzského gymnázia! A bylo po zkouškách.“ Na vysokou školu se nedostala ani při dalších třech pokusech, v papírech měla vždy napsáno: „Nedoporučuje se z důvodu rodinného původu.“

Začala pracovat jako laborantka ve sbírce plísní Ústředního ústavu biologického, v roce 1954 mohla začít studovat alespoň externě mikrobiologii

V průběhu přípravy článku přišla smutná zpráva, že paní Kopecká (na snímku s rodiči vpravo) 20. července zemřela.

Léto na Strahově

Na běžně nepřístupné jižní tribuně Velkého strahovského stadionu nabízí Paměť národa od července do konce září komentované procházky, debaty s pamětníky, letní kino a výstavy. Představí tak nejen činnost instituce, která je primárně zaměřena na natáčení příběhů pamětníků, ale zároveň otevře pro veřejnost místo s pohnutou historií i jedinečnými výhledy na Prahu. Program je aktualizován na stránkách strahov.pametnaroda.cz a vyvrcholí na přelomu září a října třídním festivalem Paměti národa. Vstup na všechny akce je zdarma.

na Karlově univerzitě. V té době jí bylo třiadvacet a byla čerstvě vdaná, v roce 1956 se jí narodil první syn a v roce 1962 druhý. V roce 1967 ji úřady pustily do Francie na měsíční kurz molekulární biologie, během něhož shromáždila podklady pro doktorandskou práci. Cestou domů navštívila ve Štrasburku profesora Giorgia Bernardiho, který jí nabídl odbornou stáž.

Její manželství nevydrželo. „Muž snášel moji kariéru těžce,“ poznamenává k tomu.

Při sovětské invazi v srpnu 1968 trávil léto s dětmi na chalupě. „Vrátili jsme se do Prahy, všude vojáci a tanky. Když jsem vyšla před dům, stál tam Rus a mířil na nás. Otočila jsem se, ale tam stál další voják a taky na nás mířil. Tehdy jsem si řekla: Tady žít nebudeme!“ vzpomíná. Brzy nato odjela s oběma syny – dvanáctiletým a šestiletým – v naloženém trabantu na Západ. Využila nabídky profesora Bernardiho a nastoupila do jeho institutu.

„Jako žena, navíc čizinka jsem vedle!“ musím dít dvojnásobně. A podařilo se mi izolovat restriktivní enzymy (štěpí DNA – pozn. red.), což byla tehdy novinka. Naši laboratoři to

proslavilo,“ zní z nahrávky pro Paměť národa. Po třech letech ve Štrasburku odjela Helena s oběma syny do Paříže, kde nastoupila do ústavu vedeného nobelistou Jacquesem Monodem. Zároveň začala navštěvovat pobočku Sokola, kterou zde založili emigranti – později se stala její náčelníci a spoliorganizátorkou zahraničních sletů.

STANFORD, PASTEUR, WHO

Po dalších sedmi letech dostala Helena Kopecká nabídku od profesora Henryho Kaplana ze Stanfordovy univerzity v Kalifornii, aby spolu pracovali na virech spojených se vznikem nádorových onemocnění. „Měla jsem svoji hypotézu, která ho zaujala,“ říká vědkyně, která v Americe prožila dva roky na konci sedmdesátých let.

Po návratu do Paříže nastoupila do Pasteurova ústavu, kde pracovala až do důchodového věku, podle francouzských regulí musela zaměstnanecké místo opustit v šestašedesáti letech. Poté ještě působil deset let ve Světové zdravotnické organizaci, kde bylo jejím hlavním tématem vymýcení dětské obrny. „Nakonec se nám to až na jednu pákistánskou oblast podařilo,“ říká.

Hned na konci roku 1989 se vypravila do vlasti. Jela sama, chtěla si návrat vychutnat. Jejím prastrýcem byl nobelista Jaroslav Heyrovský, ze stejné rodové větve pochází i podnikatel a textař Michal Horáček. A právě za touto částí rodiny zamířila. „Ubytovala mě mamčiná sestřenice paní Horáčková – Michalova maminka,“ vzpomíná na návrat do Prahy.

Dalších dvacet let žila ještě v Paříži a do Prahy se vracela jen příležitostně. V roce 2019 se však rozhodla do svého rodiště přestěhovat. „Kvůli rodinným kořenům,“ vysvětluje do telefonu. Její starší syn před několika lety zahynul, mladší Daniel pracuje jako vojenský příslušník při francouzském velvyslanectví v Praze. ●

Příběh Heleny Markové zpracovali žáci České školy bez hranic v Paříži (Matteo Leon Amselem, Veanna Castaignede, Marie Dutrey, Léontine Donizeau, Sarah El Zahabi, Claire Fargeas, Ema Fjřthová, Felix Gelpi, Antonia Gresillon, David Mlateček, Nicole Ratsito, Paul Alexandre Samy, Wenger Ema, Théodore Zanos a Marie Zimmermannová) pod vedením Michaely Martel.

Stážistky

Milí čtenáři, jsem stážistka Iveta a ráda bych se Vám v pár následujících větách představila. Jsem 20letá studentka z Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, kde studuji 2. ročník bakalářského oboru Sociální pedagogika. Mezi mé záliby patří tanec, vaření, turistika a také trávení času s přáteli nebo s rodinou. To, co mě v životě naplňuje nejvíc, je cestování. Ve Francii jsem poprvé a návštěva Paříže byla vždy mým velkým snem. Proto, když jsem dostala nabídku strávit zde půl roku, neváhala jsem. Také mě vždy velmi bavila výuka českého jazyka a jsem moc ráda, že díky této stáži mohu pomáhat se zdokonalováním (nejen) češtiny u vícejazyčných dětí.

V České škole bez hranic pomáhám při sobotní výuce paní učitelce Kateřině na 2. stupni, středeční výuku trávím dopoledne s dětmi ve školce a během odpoledne se věnuji dětem v kurzu.

Věřím, že tato stáž pro mě bude velkým přínosem a práci s Vašimi dětmi a skvělým kolektivem si budu nadále velmi užívat.

Jsem stážistka Kristína a na následujících řádcích bych se Vám chtěla stručně představit. Čtvrtým rokem studuji na Univerzitě Palackého v Olomouci obor Učitelství pro 1. stupeň ZŠ se speciální pedagogikou. Svě studium blíže zaměřuji na žáky s vadami řeči, sluchu a zraku. Volný čas ráda trávím v přírodě, na horách nebo na kole, v doprovodu dobré hudby a mých nejbližších.

Práce s dětmi a s lidmi všeobecně mě naplňuje a baví, stejně tak i cestování a poznávání nových kultur. Francii jsem navštívila několikrát a pokaždé mě dokázala okouzlit svou rozmanitostí a elegancí.

Jakmile se mi tedy naskytla možnost vyjet na praktickou stáž do České školy bez hranic v Paříži, věděla jsem, že to je příležitost, která se neodmítá. Ve škole pracuji s paní učitelkou Silvou v 0. a 1. ročníku. Očekávám, že mi stáž přinese cenné zkušenosti pedagogické i životní a doufám, že i já budu určitým způsobem přínosem pro chod české školy.

Dobrý den, ahoj, jmenuji se Viola a studuji druhým rokem český a francouzský jazyk a literaturu se zaměřením na vzdělávání na FFUK v Praze. Tady v České škole pomáhám s výukou paní učitelce Michaele ve 4. a 5. třídě. Cílem mého studia je stát se učitelkou na střední škole. K dětem mladšího věku jsem ale vždy měla blízko, právě proto hned, jak jsem dostala nabídku stáže v ČŠBH, mi bylo jasné, že sem chci jet nasbírat nové zážitky a zkušenosti. Navíc kdo by nechtěl strávit půl roku ve městě lásky?

Mezi mé záliby patří čtení, pečení, plavání, hudba a objevování nových míst a kultur. Takže tady v Paříži zatím většinu svého volného času trávím procházením se malebnými uličkami, které si užívám tak moc, že občas ztratím pojem o čase, a pak musím chvátat, abych nikam nepřišla pozdě.

Češtinu mám ráda od malička. Vždycky mě bavila pravopisná cvičení a diktáty. Navíc si dávám záležet na správném psaní mě/mně a také na čárkách ve větě.

Těším se na společně strávený půlrok s Vašimi dětmi, jelikož věřím, že nám všem bude tento čas velkým přínosem, co se nabytých zkušeností týče.

Milí rodiče, jsem stážistka Jana a jsem studentkou druhého ročníku na navazujícím magisterském oboru Speciální pedagogika – poradenství na Univerzitě Palackého v Olomouci, kde jsem také úspěšně dokončila bakalářské studium Speciální pedagogiky. Specializuji se na logopedii, poruchy učení, speciálně pedagogickou diagnostiku, intervenci a poradenství. Při studiu pracuji v mateřské škole a k dětem mám velmi blízko. Mám také zkušenost s výukou českého jazyka a v České škole bez hranic učím ve 2. třídě pod vedením paní učitelky Ivany. Také se podílím na přípravě a výuce jazykových kurzů. Ve volném čase ráda sportuji, trávím čas v přírodě a cestuji. Jsem ráda, že praxi, kterou mám, mohu zúročit v České škole bez hranic v Paříži, a zároveň zkušenosti a zážitky, které zde získám, určitě najdou své uplatnění v budoucím profesním a osobním životě. Jsem velmi ráda za příležitost účastnit se této stáže a pevně věřím, že pro českou školu budu přínosem.

Bonjour, jsem stážistka Šárka a vystudovala jsem magisterský program Učitelství českého jazyka a občanské výchovy pro druhý a třetí stupeň. Během magisterského studia jsem svou pozornost soustředila především na zdokonalování svých schopností vyučovat český jazyk jak žáky českých škol, tak i cizinců, kteří se rozhodnou v Česku žít. Svou lásku k českému jazyku i vlasti jsem chtěla zprostředkovat dál, proto jsem se rozhodla absolvovat stáž v České škole bez hranic v Paříži, kde pomáhám s výukou druhého stupně.

Ve svém volném čase se ráda procházím přírodou, cvičím jógu, vařím nebo se učím francouzsky. Ráda pracuji s dětmi a ráda je učím. Práce v české škole je pro mě velmi obohacující a velmi si vážím, že zde můžu trávit následující měsíce.

Co nás čeká v nejbližší době?

Mikulášská besídka

Po dlouhých dvou letech se Mikulášská besídka vrací do prostor zastupitelského úřadu, a sice v sobotu **3. prosince od 16 hodin**. Kromě krátkého kulturního programu navštíví děti opravdový Mikuláš se svými věrnými druhy, Čertem a Andělem, a dětem rozdá mikulášskou nadílku. Přihlášky budou otevřeny v průběhu měsíce listopadu.

Prosíme rodiče, kteří se chtějí podílet na organizaci besídky (nákup a dovoz sladkostí z ČR, chystání balíčků, jejich odvoz na ambasádu, příprava v den konání), aby se přihlásili na adrese: pariz@csbh.cz.

Předvánoční hodina v česko-slovenském duchu

Poslední výuková sobota v tomto kalendářním roce bude již v duchu vánočních česko-slovenských tradic. Naši školu navštíví žáci slovenské školy Margarétka a děti budou společně tvořit, zpívat, tancovat – prostě se těšit na blížící se Vánoce.

Kdy: v sobotu **10. prosince od 13:30 hodin**
Kde: České centrum, 18 rue Bonaparte, Paříž

Knihovna ČŠBH Paříž

V loňském roce jsme zprovoznili online knihovnu, která obsahuje zhruba 600 titulů převážně dětské literatury. Na odkazu: <https://www.libib.com/u/csbhpariz> najdete seznam dostupných titulů, které si můžete rezervovat. Využijte této nabídky například před školními prázdninami, kdy mají žáci vždy povinnost zpracovat jednu knížku, kterou přečetli v češtině. Knihovna obsahuje opravdu zajímavé tituly a pravidelně ji doplňujeme o novinky. Pro vytvoření klientského účtu a možnost rezervace online napište na mail sborovna.csbh.pariz@gmail.com.

Letošní novinky v naší knihovně

Nabídka online konzultací k probíranému učivu

Od listopadu nabízíme online konzultace k probíranému učivu. Konzultace povedou stážistky a jsou určeny pro všechny žáky, kteří si potřebují procvičit či upevnit probírané učivo, pomoci s vysvětlením nepochopené látky či zadáním domácích úkolů.

Konzultace se budou konat v těchto časech:

- 0. a 1. ročník - ČJL: pondělí od 18.00 do 19.00 (Kristína)
- 2. a 3. ročník - ČJL: neděle od 19.00 do 20.00 (Jana)
- 4. a 5. ročník - ČJL + Můj český svět: pátek od 18.00 do 19.00 (Viola)
- 6. až 8. ročník - ČJL + České země včera a dnes: středa od 17.30 do 18.30 (Iveta), čtvrtek 18.30 do 19.30 (Šárka)

Rada rodičů a prarodičů

Rada rodičů a prarodičů Vám umožní podílet se na úspěšném chodu školy. Staňte se zástupcem výukové skupiny, kterou Vaše dítě navštěvuje, a využijte tak možnosti diskuze s pedagogickým a organizačním týmem školy o tom, co je třeba, proč věci fungují, jak fungují a jak by bylo možné je vylepšit. **Děkujeme všem, kdo se již zapojili.**

Podpořte vzdělávání mladé generace v zahraničí

Věděli jste, že naši školu můžete podpořit finančním darem, který je možné si odečíst z daní? Naše sdružení je totiž **association loi 1901 d'intérêt général – autorisée à délivrer à ses donateurs des reçus fiscaux ouvrant droit à un avantage fiscal.**